

OTEC, NEBO BRATR? Staršího syna kvůli nejmladšímu bráškov slečny nechtěly

Měli jsme s manželem hezké manželství. Postupně se nám narodily tři děti během pěti let. Poslední byla dcera, kterou jsem porodila ve svých třiceti letech, a tak jsem si řekla, že můj mateřský úkol je splněný. Ale člověk mívá a Pánbůh mění.

Po mých čtyřiačtyřicátých narozeninách mi skončily „ty ženské záležitosti“ týkající se periody, a já si říkala: „No paráda, sice začínám stárnout, ale zase to má jiné výhody.“

Jak budou lidi koukat?

Skutečnost však byla jiná. Tušila jsem, že něco není v pořádku, ale trvalo pár týdnů, než jsem se odhodlala jít na gynekologii. A pravda byla na světě. „Jste těhotná,“ oznámila mi doktorka a rovnou mi, vzhledem k mému pokročilejšímu věku, doporučila interrupci. Byla jsem z toho v šoku. Tak já se psychicky právě vyrovnala s menopauzou, a teď se dozvím, že jsem vlastně v jiném stavu? Ovšem potrat pro mě nepřicházel v úvahu, to bych nemohla nikdy udělat. No

jo, jenže hlavou mi letěly všelijaké myšlenky a obavy. Třeba jak se na mě budou lidi koukat, když se ve svých letech začnu kulatit?

Každý den v matčině těle dobrý

I manžel byl v šoku, ale shodli jsme se, že dítě si necháme. Však bylo důkazem naší lásky, která ani léty nezeslábla. Staťte se tedy snášela těhotenství. Deset týdnů před porodem mi z ničeho nic odešla plodová voda. To jsem byla ještě v práci, a tak jsem hned volala tro-

chu ustrašená manželovi. On mi zajistil sanitku a dovezli mě do nemocnice. Lékaři se snažili mé těhotenství udržet, pan doktor prohlásil, že každý den v matčině těle je pro dítě dobrý. „Teď by to maličké vážilo sotva jedno kilo,“ řekl. Byla jsem z toho špatná, vždyť moje tři starší děti se rodily s váhou kolem čtyř kilogramů. Jenže vy-

šetření ukázalo, že bez plodové vody dítě neudržím. A tak jsem musela porodit.

Přes sklo inkubátoru

Narodil se mi syn, vážil jen 1,75 kg, ale jinak to byl dlouhán, měřil 40 cm. Po zdravotní stránce byl díkybohu zcela vyvinutý, jen mu chybělo teplo z mého těla, tak ho uložili

Nejstarší syn byl na vojně a jeho nejmladší bráška teprve v zavinovačce

PŘÍBĚH NA TÉMA:
Pozdní mateřství

Narodil se jako drobeček, ale brzy všechno dohnal

Moji tři nejmilejší chlapi!

Kde jsou ty doby, kdy bylo našemu benjamínkovi jedenáct let? Dneska už je to čtyřicátník!

do inkubátoru. Chodila jsem se na svého chlapečka jen dívat. Byl tak krásný, ale droboučký! Nemohla jsem se dočkat, až mi dovolí pochovat si ho. Pak mě doktoři po dohodě propustili, abych si doma mohla nachystat všechny potřebné věci pro miminko. Přece jen mě do nemocnice odvezli narychlo a já nestihla doma nic připravit.

Vypadali jako otec a syn

Za pár týdnů syn přibral a docílil přijatelné váhy. Konečně jsme si ho s mužem mohli odvézt domů. Musela jsem s ním poctivě a pravidelně cvičit, jezdit na rehabilitace a plně se mu věnovat, aby co nejdříve dohnal svůj vývoj. Naše starší děti ve věku devatenáct, osmnáct a čtrnáct let už našťestí tolik mé

péče nepotřebovaly, a tak jsem se mohla plně věnovat našemu benjamínkovi. A užívala jsem si své pozdní mateřství plnými douškami. Nejstarší devatenáctiletý syn byl zrovna na vojně, a když se vrátil domů, byly jeho nejmladšímu bráškov už dva roky. Ti dva spolu trávili hodně času, starší syn si malého často bral s sebou ven. Což mělo i svá úskalí, neboť si lidé mysleli, že je to jeho syn. A tak měl problém najít si slečnu. Tátu s dítětem holky nechtěly. Musel chudák vysvětlovat slečnám, že ten roztomilý klouček je jeho bráška. A ne všechny mu věřily.

Říká mi babi!

I já jsem si s naším nejmladším zažívala perné okamžiky, třeba v obchodě, když mu prodavačka řekla: „Však ona ti babička

koupí, co budeš chtít...“ To se malý zamračil, obrátil se na mě a nahlas řekl: „Ty přece nejsi babička. Ty jsi moje maminka!“ To aby to prodavačka slyšela a uvědomila si, jakou řekla hloupost. No vidíte, a dnes mi můj nejmladší stejně říká babi!

Do důchodu ve dvaapadesáti

Tehdy nebylo zvykem, aby ženy rodily v tak pokročilém věku, zatímco v dnešní době, zdá se, vládnou opravdu pozdní maminky. Ale nestěžuji si, byla to krásná léta. Po mateřské jsem se vrátila do práce, synek začal chodit do školky, a když nastoupil do základní školy, odešla jsem o dva roky dříve do důchodu, abych se mu mohla plně věnovat. To mi bylo dvaapadesát let. Ale žila jsem dál velmi čínorodým životem a moc ráda na tu dobu vzpomínám.

Stále mladá babička

Roky utíkaly, starší děti si založily své rodiny a zůstal s námi jen ten nejmladší. Ale i to už

je minulost. Už dávno má náš nejmladší syn svoji rodinu. Je šťastně ženatý, má dvě děti a skvělou ženu. Co víc si přát? A loni oslavil čtyřicátiny. Mně bude letos 85 let, moje sestra je o tři roky starší a chlubit se, že už je prababička. A já ji vždycy škádlím: „No to se máš čím chlubit, že jsi prababička. Poďvej se na mě, já ve svém věku jsem stále ‚mladá babička‘. Vždyť mám teprve sedmiletou vnučku a tříletého vnuka!“

Dokázala jsem to!

I když pravda je, že vnuci a vnučka od starších dětí už jsou dávno dospělí. Třicet, sedmdvacet, šestadvacet, pětadvacet... Těším se ze své velké rodiny a jsem ráda, že jsme s manželem všechny děti stihli dobře vychovat. Prostě jsme to dokázali! A když vás můj příběh zaujme a zveřejníte ho, budu ráda, že ještě něco v životě dokážu i v mém seniorském věku... A pokud ne, nic se ne děje, život poplyne dál...

Věra G.

Après-ski na korutanský způsob

EXTRA TIP

Když se v Korutanech setmí, začíná se probouzet svět plný nezapomenutelných zážitků. Pod rozzářenou hvězdnou oblohou za romantického měsíčního svitu mohou malí i velcí návštěvníci zažít výjimečné chvíle, které je okouzlí a dají vzniknout trvalým vzpomínkám. Ve skleněné kopuli na úpatí střediska Sportberg Goldeck je o příznivce místní gastronomie skvěle postaráno. Pochutnáte si s nádherným výhledem na horskou scenérii. Více info na www.korutany.com

